

або державних дотацій для компенсування збитків та відновлення виробництва. Передача ризику означає покладання відповідальності за нього на третіх осіб при збереженні існуючого рівня ризику (страхування, фінансові гарантії та ін.).

На останньому етапі відбувається контроль за результатами заходів щодо зниження ступеню ризиків та у разі необхідності здійснюється їх коригування. Для реалізації ефективного та безперервного процесу контролю в систему управління ризиками вводиться зворотний зв'язок.

**ЖЕЛТОВА Д.К.**, студентка (гр. ЕіМ-45), м. Харків, НТУ «ХП»  
**ДЕМЬОХІНА О.О.**, доцент, м. Харків, НТУ «ХП»

## **КОНКУРЕНТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

На протязі декількох останніх років в Україні спостерігається тенденція уповільнення економічного розвитку, зниження інвестиційної привабливості та розвитку бізнес-середовища. Найскладнішим став 2014 рік, коли Україна зіткнулась із економічною кризою та військовим конфліктом на Сході, внаслідок чого реальний ВВП скоротився на 6,8%. Економічна та політична невизначеність призвели до зменшення об'єму інвестицій: у 2014 році в економіку України іноземними інвесторами вкладено лише 2451,7 млн. дол. прямих інвестицій (акціонерного капіталу), в той час як зменшення капіталу за цей період становить 13592,1 млн. дол. Інвестиції в основний капітал в останні роки дорівнювали 12-14% від ВВП при одному з найнижчих показників ВВП на душу населення в Європі (середньоевропейський показник вищий майже у 10 разів, а інвестиції в основний капітал у країнах ЄС становлять не менше 30% від ВВП). Практично всі галузі економіки мають зношені виробничі фонди, на базі яких неможливо забезпечити швидке економічне зростання. Фінансові ресурси підприємств також є обмеженими внаслідок скорочення державного бюджетного фінансування та високих відсотків за кредитами для суб'єктів господарювання. Більшість регіонів України мають вжити заходи по реструктуризації основних галузей та диверсифікації економіки за рахунок формування нових секторів. За таких умов особливого значення набувають інвестиції, які дозволяють диверсифікувати економіку та створити нові, більш продуктивні напрями діяльності.

Інвестиційна привабливість регіонів залежить від багатьох факторів. Це й специфіка дій влади та бізнесу на місцевому рівні, і системні реформи в державі загалом, адже без стабільної законодавчої бази, прогнозуємої економічної політики держави, чесних судів, ефективних механізмів захисту права власності залучення інвестицій, особливо іноземних, буде проблематичним. Певному відновленню зацікавленості внутрішніх і зовнішніх інвесторів до країни сприяли Ратифікація Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, автономний преференційний режим доступу українських товарів на європейський ринок, відновлення та активізація співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями (МВФ, СБ, ЄІБ та ін.), проведення дерегуляції, прийняття пакету антикорупційних законів.

Особливим пріоритетом для регіонів України має стати ефективне використання власного потенціалу та своїх конкурентних переваг. Досвід економічно розвинутих країн, зокрема країн-членів ЄС, переконливо свідчить, що вирішальним

чинником забезпечення сталого розвитку є здатність територій залучати інвестиції, що дозволять здійснювати структурно-технологічні зміни на основі інновацій. Так, в Харківській області стабільність та прогнозованість соціально-економічної ситуації стала запорукою збереження довіри зі сторони іноземних інвесторів. Навіть у складному 2014 році Харківщину не залишив жоден іноземний інвестор. Станом на 1 липня 2015 року загальний об'єм прямих іноземних інвестицій, залучених до області, склав 1609,4 млн. дол. (5 місце серед регіонів України). За перше півріччя 2015 року в економіку області іноземними інвесторами було вкладено 6,5 млн. дол. Пріоритетними галузями інвестування є: фінансовий сектор та страхова діяльність (61,1%), промисловість (16,7%) та нерухомість (8,6%). Створено Міжнародне агентство регіонального розвитку, за допомогою якого будуть укладатися домовленості з міжнародними фінансовими організаціями, які зацікавлені в наданні секторальної допомоги області.

Загалом в Харківській області сконцентровано конкурентний потенціал розвитку виробництв та сервісів, які орієнтовані на зовнішній та внутрішній ринок України і можуть забезпечити високу ефективність інвестицій. Передусім, перспективи регіону пов'язані з наукомістким машинобудуванням, сільським господарством та виробництвом продуктів харчування, газовидобуванням та енергетикою, науково-технічними розробками та освітою, галуззю ІТ.

Для реалізації цього потенціалу в області розроблено стратегію розвитку на період до 2020 року, яка чітко розставляє пріоритети в регіональній економіці та спрямована на виконання національної стратегії “України-2020”.

*Список літератури:* 1. П.Порошенко: «Стратегія реформ — 2020». <http://reforms.in.ua/2020/>; 2. Матеріали VII Міжнародного економічного форуму “Інновації. Інвестиції. Харківські ініціативи!”. [www.led.org.ua](http://www.led.org.ua)

**ДОЛИНА І.В.**, к.е.н., доц.

**КОСЯН. С.А.**, магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

## **ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНОГО СТАНУ СТАРТАПІВ В УКРАЇНІ**

Розвиток стартапів на сучасному етапі становлення економіки України є важливим аспектом у підвищенні привабливості інвестиційного клімату країни, розвитку інноваційної діяльності та підтримці малого та середнього бізнесу.

Метою даної роботи є дослідження проблем та перспектив розвитку стартапів в Україні.

Стартапи, будучи тимчасовою структурою, яка перебуває у пошуку докорінно нової, прибуткової, рентабельної бізнес-моделі, становлять основу інноваційної діяльності країни[1, с. 24].

Основною проблемою розвитку стартапів в Україні є відсутність належної підтримки з боку держави. На законодавчому рівні не передбачено жодних ініціатив. Уряд зазвичай стає перепорою на шляху до інновацій, адже останні, як правило, загрожують «спокою» державних чиновників.

У загальному, інвестиційний клімат в Україні бажає бути кращим. Слід сказати, що можливість розвитку стартапів мають в основному ІТ-галузі. Це такі сфери, як надання онлайн-послуг, електронна комерція тощо. Причина цьому – легкість організації стартапу у комп'ютерній сфері. Натомість стартапи у